

Starpniecība dalībvalstīs - Vācija

Тази страница е машинно преведена и качеството ѝ не може да бъде гарантирано.

Tā vietā, lai vērstos tiesā, kāpēc strīda izšķiršanai neizmantot mediāciju? Tas ir alternatīvs strīdu izšķiršanas (ASI) process, kurā mediators strīdā iesaistītajām pusēm palīdz panākt vienošanos. Vācijā par mediācijas priekšrocībām ir informētas gan valsts institūcijas, gan juridisko profesiju pārstāvji.

Ar ko sazināties?

Mediācijas pakalpojumus piedāvā vairākas organizācijas. Turpmāk uzskaitītās organizācijas ir pašas lielākās (nepilnīgs uzskaitījums):

- [Federal Association for Family Mediation \(BAFM\)](#): Spichernstr. 11, 10777 Berlin)
- [Bundesverband Mediation e.V.](#) (Federālā starpniecības asociācija) Vitotestr. (30K, 13509 Berlin)
- [Bundesverband mediate in economic and working life e.V.](#) (BMVA: Prinzregentenstrasse 1, 86150 Augsburga)
- [Centrale für Mediation GmbH & Co.KG](#) (SfM: Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Keļne)
- [Vācijas Juristu apvienība](#) (Arbeitsgemeinschaft Mediation in the Vācijas Juristu Association, Littlestraße 11, 10179 Berlin)

Šīs apvienības atbalsta personas, kuras vēlas izmantot mediatoru, lai atrastu piemērotu mediatoru.

Kādās jomās mediācija ir pieļaujama un/vai īpaši izplatīta?

Vispārīgi sakot, mediācija ir pieļaujama, ja likumā nav noteikts, ka attiecīgais strīds vai jautājums obligāti risināms tiesā. Visbiežāk mediācija tiek izmantota ģimenes un mantojuma lietās, kā arī komercietību jomā.

Vai ir jāievēro īpaši noteikumi?

Vācijā 2012. gada 26. jūlijs stājās spēkā Mediācijas likums (1. pants 2012. gada 21. jūlijs Mediācijas un citu ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procesu veicināšanas likumā, BGBl. I S. 1577 (Gesetz zur Förderung der Mediation und anderer Verfahren der außergerichtlichen Konfliktbeilegung)). Ar to Vācijā pirmo reizi mediācija tiek regulēta likuma līmenī. Ar šo likumu Eiropas Mediācijas direktīva tiek transponēta Vācijas tiesību aktos (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās, publicēts OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.). Mediācijas likuma regulējums ir plašāks nekā direktīvā paredzētais. Direktīva attiecas tikai uz pārrobežu civillietām un komercstrīdiem. Tomēr Mediācijas likums attiecas uz visu Vācijā veikto mediāciju neatkarīgi no strīda būtības un pušu dzīvesvietas.

Vācijas Mediācijas likumā ir noteikti tikai būtiski principi. Mediatoriem un pusēm būtu jānodrošina plaša rīcības brīvība, veicot mediāciju. Likumā vispirms tiek definēti jēdzieni "mediācija" un "mediators", lai nošķirtu mediāciju no citām strīdu izšķiršanas metodēm. Saskaņā ar likumu mediācija ir strukturēts process, kurā puses ar mediatora vai vairāku mediatoru palīdzību brīvprātīgi un patstāvīgi cenšas atrisināt strīdu vienošanās ceļā. Mediatori ir neatkarīgas un objektīvas personas, kuras vada mediāciju starp pusēm, bez pilnvarām pieņemt lēmumus. Tika nolemts neieviest detalizētus procesuālus noteikumus mediācijas veikšanai. Taču, lai garantētu mediatoru neatkarību un objektivitāti, tika noteikti dažādi informācijas atklāšanas pienākumi un darbības ierobežošanas noteikumi. Likumā ir noteikts arī informācijas neizpaušanas pienākums mediatoriem un viņu palīgiem.

Ar likumu atsevišķajos procesuālajos likumos (piemēram, Civilprocesa likumā) ir ieviesti stimuli brīvprātīgas strīdu izšķiršanas veicināšanai. Piemēram, turpmāk pusēm pirms prasības pieteikuma iesniegšanas civiltiesā būs jāsniedz informācija par to, vai viņas ir mēģinājušas izšķirt strīdu, izmantojot mediāciju, un vai, viņuprāt, pastāv šķēršļi šāda procesa veikšanai. Turklāt tiesa var ierosināt pusēm izmantot mediāciju vai citu ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procesu un, ja puses tam piekrīt, apturēt tiesas procesu.

Pašlaik nav paredzēts, ka mediācijas izmaksas pusēm varētu palīdzēt segt valsts. Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 278 (5) pantu tiesa sarunu mērķiem un turpmākām kvalitātes pārbaudēm var vērsties pie tiesas, kas šim nolūkam iecelta un nav pilnvarota pieņemt lēmumu. Gūter-rakstniece var izmantot visas konfliktu risināšanas metodes, tostarp mediāciju.

Federālā valdība ar 2017. gada 20. jūlijs ziņojumu ir izpildījusi savu juridisko pienākumu ziņot Bundestāgam piecus gadus pēc likuma stāšanās spēkā par tiesību akta ietekmi. Ziņojums ir pieejams [šeit](#). Tas liecina, ka mediācija vēl netiek izmantota kā alternatīvs instruments konfliktu risināšanai Vācijā, ciktāl tas būtu vēlams. Ziņojumā nav paredzēti tūlītēji likumdošanas pasākumi. Tomēr, pamatojoties uz ziņojuma secinājumiem, federālā valdība pārbaudīs, kā labāk var sasniegt mediācijas likuma mērķi veicināt starpniecību.

Informācija un apmācība

Vispārīgu informāciju var saņemt no Federālās tieslietu un patērētāju [aizsardzības](#) ministrijas tīmekļa vietnes (<http://www.bmjuv.de/>).

Īpašs mediatora profesionālais profils nav paredzēts. Nav paredzēti arī ierobežojumi mediatora profesijas veikšanai. Mediatoram ir patstāvīgi, izmantojot atbilstīgu apmācību un tālākizglītību, jānodrošina, ka viņam ir pienācīgas prasmes un pieredze, lai varētu pusēm profesionāli sniegt mediācijas pakalpojumus. Likumā ir noteikts, kādas prasmes, kompetences un metodes būtu jāsniedz piemērotai apmācībai. Katra persona, kura atbilst šiem kritērijiem, drīkst strādāt par mediatoru. Nav noteiktas prasības attiecībā uz minimālo vecumu vai nepieciešamā pamatizglītība, ko apliecinātu augstskolas diploms.

Federālā Tieslietu un patērētāju aizsardzības ministrija ir izmantojusi savu atļauju izdot regulu ar „regulu par sertificētu mediatoru apmācību” un sīkāk izstrādātus noteikumus par sertificēta mediatora apmācību un par sertificēta mediatora apmācību, kā arī prasībām mācību iestādēm.

Formāls process nav paredzēts.

Mediatora apmācību piedāvā biedrības, apvienības, universitātes, uzņēmumi un fiziskas personas.

Cik maksā mediācija?

Par mediāciju ir jāmaksā. Par maksājumu vienojas privātais vidutājs un iesaistītās puses.

Nav noteikumu attiecībā uz samaksu par mediāciju vai šādas statistikas. Visticamāk maksa par stundu būs robežās no EUR 80 līdz EUR 250.

Vai mediācijas rezultātā panāktās vienošanās ir izpildāmas?

Principā mediācijas vienošanos var īstenot ar advokāta palīdzību (kā salīdzināšanu pēc likuma) vai notāra (kā publisku notariālu aktu — Civilprocesa kodeksa 794. panta 1. punkta 796.a — 796.c punktu).

Saites

[Federālā Ģimenes lietu mediācijas asociācija](#)

[Bundesverband Mediation e.V. \(Federālā starpniecības asociācija\)](#)

[Bundesverband mediate in the economy and the world of work](#)

[Centrale für Mediation GmbH & Co.KG](#)

[Vācijas Advokātu asociācija](#)

Šis ir satura mašīntulkums. Šīs lapas īpašnieks neuzņemas pilnīgi nekādu atbildību par šī mašīntulkuma kvalitāti.

Lapa atjaunināta: 30/08/2019